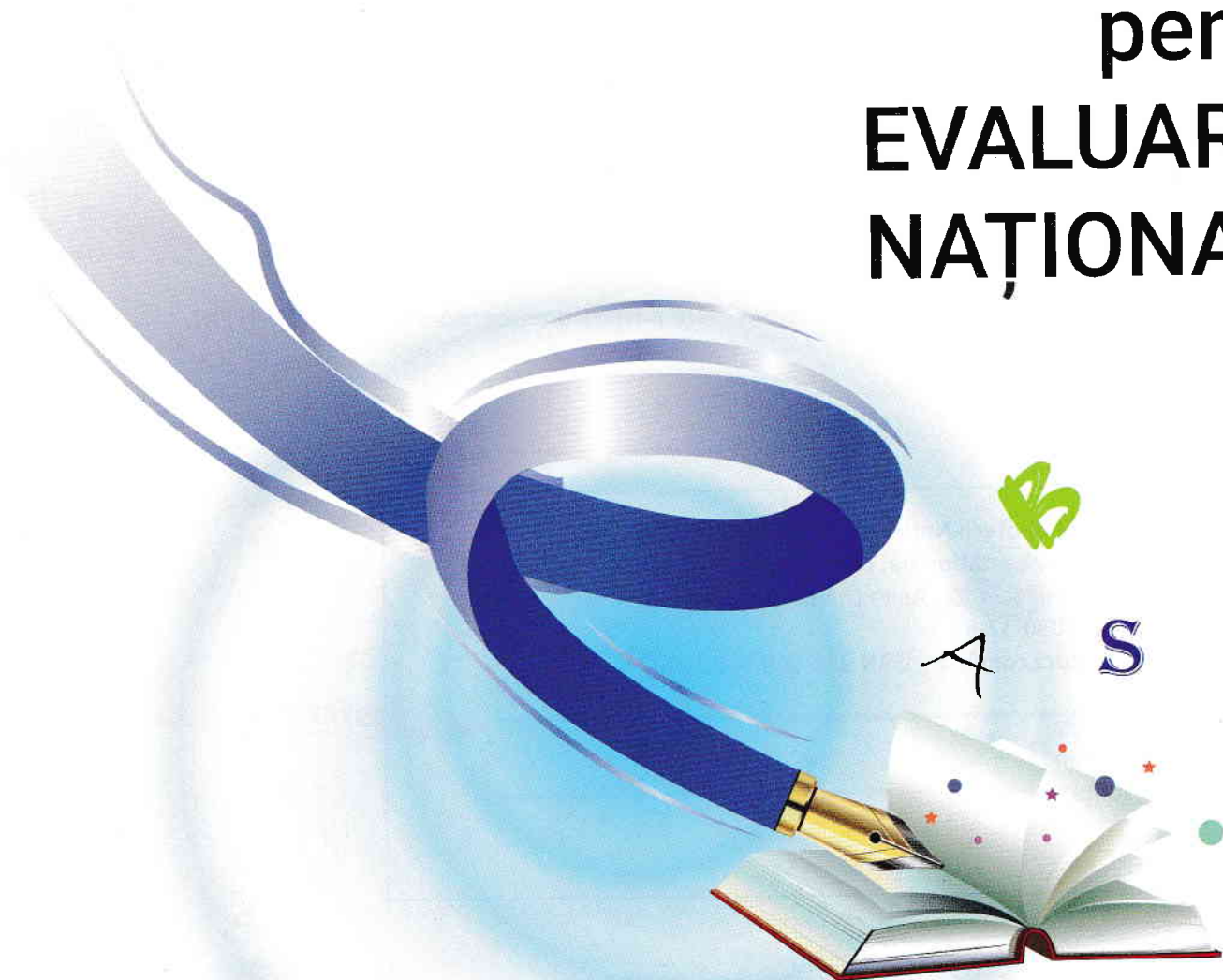

TESTE

pentru
EVALUAREA
NAȚIONALĂ

Mirela Mihăescu, Ștefan Pacearcă, Anița Dulman, Crenguța Alexe, Otilia Brebenel

Limba și literatura

ROMÂNĂ **clasa a IV-a**

	Testul 1 – <i>Secretul muntelui care scuiță foc</i> , după Adina Popescu	5
	Testul 2 – <i>Meșterul fără învățăcei</i> , după Marta Cozmin	11
	Testul 3 – <i>Balenele</i>	17
	Testul 4 – <i>Nastratin Hogeș și opaițul</i>	22
	Testul 5 – <i>Sanda și vopsea verde</i> , după Don Rowe și Jan Newton	28
	Testul 6 – <i>Prietenii mei, fluturii</i> , după Mihai Comănescu	34
	Testul 7 – <i>Peștele zburător</i> , după Jack Canfield	39
	Răspunsuri	44

- 1 Roagă un membru al familiei sau un prieten să îți pună câteva întrebări de verificare. Vei reține și mai bine ce ai învățat!
- 2 Din programul tău zilnic nu trebuie să lipsească activitățile care îți fac plăcere. Bucuria și râsetele sunt foarte importante!
- 3 Nu lăsa emoțiile să te copleșească! Respirația profundă te ajută să te relaxezi.
- 4 Amintește-ți că Evaluarea Națională este, în primul rând, o ocazie de a arăta ceea ce poți.
- 5 Străduiește-te să faci totul cât mai bine!
- 6 Exercițiile pot fi rezolvate în orice ordine dorești tu. Începe cu exercițiile mai ușoare, apoi treci la cele dificile.
- 7 Citește cerința de 2-3 ori, ca să te asiguri că ai înțeles ce ai de făcut!
- 8 Răspunde exact la cerințele formulate!
- 9 Concentrează-te la ceea ce ai de făcut! Numai astfel vei reuși!

Citește cu atenție textul de mai jos!

Secretul muntelui care scuipă foc

după Adina Popescu

Un unchiș, pe nume Vorbă-Lungă, vestit pentru tolba sa veșnic plină cu povești, spunea deseori o poveste despre muntele din apropiere, din vârful căruia ieșeau uneori firișoare de fum sau scânteii.

„Stăpânul muntelui este un dragon care a venit aici în vremurile de odinioară de pe meleaguri îndepărtate, din Țara Dragonilor”, istorisea moșul, în timp ce copiii îl priveau cu ochii mari. „Pe atunci era un dragon tânăr și năbădăios, care scuipa flăcări pe nări. Obosit după drum, căci străbătuse cale lungă, s-a culcușit înăuntrul muntelui, peste comoara pe care o adusese cu el: munți de aur și de nestemate adunate în calea sa. Va fi vai și amar atunci când dragonul se va trezi! Din munte se vor revărsa râuri de foc ce vor preface totul în scrum.”

Copiii erau uimiți de această parte a poveștii. Numai Gând-Pripit, un băiat orfan și sărac, visa cu ochii deschiși la comoara din măruntaiele muntelui. Gânde că, dacă va ajunge la munte și îi va lua dragonului măcar un sac cu galbeni, va avea o viață lipsită de griji. Nu mai stătu nicio clipă pe gânduri, căci doar de-aia se numea Gând-Pripit, își luă o bocceluță cu ceva de-ale gurii și porni în miez de iarnă spre munte.

Merse el ce merse până când ajunse la un râu mare, înghețat, care înconjura muntele. Pe nicăieri nu se vedea niciun podeț, însă băiatul își luă inima în dinți și se aventură pe gheața care începu să trosnească ușor sub pașii săi.

Când era pe la mijlocul râului, Gând-Pripit auzi niște bocăneli. Când se uită mai bine, văzu sub gheață un om care lovea deznădăjduit cu pumnii suprafața netedă, zicând cu glas tânguitor:

– Ajută-mă să ies de aici!

După cum îi era obiceiul, băiatul nu stătu prea mult pe gânduri și, cu toporișca pe care o avea la el, făcu o copcă prin care Omul Râului, căci el era prins acolo, se strecură afară.

– Îți mulțumesc, băiete! spuse Omul Râului, privindu-l recunoscător pe Gând-Pripit. Trebuia să-i fac o vizită fratelui meu, Omul Pădurii, dar m-a prins înghețul acasă. Fără ajutorul tău, n-aș mai fi ieșit de aici până la primăvară!

Băiatul dădu să plece, dar Omul Râului strigă în urma sa:

– Ai grijă, muntele spre care te îndrepti tu este un vulcan!

Gând-Pripit nu dădu atenție vorbelor omului, pentru că nu știa ce era un vulcan. Merse mai departe și intră într-o pădure de brazi. La un moment dat, deasupra sa, auzi un glas ca un trosnet de creangă ruptă.

– Ajută-mă să cobor de aici! Am degerat de tot!

Băiatul se uită în sus și văzu un om cocoțat în vârful bradului. Era Omul Pădurii!

Gând-Pripit nu stătu pe gânduri. Se cățăără în copac, îl luă în cârcă și-l dădu jos.

– Îți mulțumesc din suflet! glăsui acesta. Mă urcasem în brad să văd dacă mai vine odată fratele meu, Omul Râului, și m-a prins înghețul acolo. Dacă nu erai tu, stăteam în copac până la primăvară.

Apoi, privind spre vârful muntelui, învăluit într-un nor gros de fum, Omul Pădurii zise:

– Ai grijă, va erupe curând!

Gând-Pripit nu pricepu nici de data asta nimic. Ridică din umeri și începu să urce muntele. Lăsă în urmă pădurea și ajunse printre stânci.

– Ajută-mă să deschid ușa! Am rămas blocat aici! se auzi un glas ca de tunet dintr-o stâncă acoperită cu zăpadă.

Băiatul nu stătu pe gânduri. Începu să sape în zăpadă, până când dădu de o ușă. O împinse cu umărul și ușa se deschise cu greu, scârțâind. Dinăuntru peșterii ieși Omul Stâncilor.

– Mulțumesc, flăcăule! Îți așteptam pe frații mei, Omul Râului și Omul Pădurii, dar a venit iarna și au început avalanșele care mi-au blocat intrarea. Eu aș fi putut sta în casă, la căldurică, până la primăvară, dar bieții mei frați ar fi bătut degeaba drumul până aici!

Apoi, uitându-se la orașul care se vedea în vale, clătină din cap și spuse:

– Lava se va revărsa și toți oamenii vor dispărea!

Gând-Pripit nu pricepu ce vrea să zică omul, dar i se strânse inima când auzi că oamenii vor dispărea. Cu toate acestea, visând la comoara dragonului, nu se întoarse din drum să vestească marea primejdie. Ajunse curând în vârful muntelui, care se dovedi a fi un crater. Coborând spre interiorul muntelui, i se făcu din ce în ce mai cald, dar nici urmă de dragon sau de comoară!

Deodată, un bubuit zgudui muntele din temelii și un omuleț pricăjit i se ivi în fața lui. Era Omul Muntelui, care, supărat că frații săi nu-l invitaseră și pe el la cină, amenința că va provoca o erupție care va pârjoli totul în jur.

– Piei din calea mea, căci sunt nervos! Frații mei m-au uitat și, ca să-mi vărs mânia, voi provoca o erupție care va pârjoli stânci și păduri și va seca râul.

– Eu caut dragonul... comoara! zise Gând-Pripit, care nu avea niciun chef să se amestece în conflictele de familie ale fraților.

– Tu chiar crezi în poveștile lui Vorbă-Lungă? râse Omul Muntelui. Cei de jos au prea multă imaginație și își închipuie tot felul de lucruri care nu există!

Abia acum înțelese băiatul că dragonul și comoara nu erau decât născociri ticluite de oameni iarna, la gura sobei. Din păcate, erupția vulcanului era cât se poate de reală! Muntele începu să scuie foc și tare se mai bucura Omul Muntelui. Probabil că totul ar fi fost șters de pe fața pământului, dacă ceilalți trei frați nu ar fi oprit lava să distrugă totul în calea sa. Omul Stâncilor a pus bariere de stâncă, Omul Pădurii a ridicat cazemate din trunchiuri de copaci, iar Omul Râului a revărsat apa din matca sa și a stins lava fierbinte.

După ce vulcanul a adormit din nou, cei trei frați, recunoscători lui Gând-Pripit că i-a ajutat să se reîntâlnească și știind că acesta este foarte sărac, l-au ajutat să-și facă un rost în lume.

– Dacă vrei, poți pescui în apele mele! îi propuse Omul Râului.

– Uită de comoară! Fă-te pădurar! zise Omul Pădurii. Copacii mei îți stau la dispoziție.

– Cu stâncile mele poți construi un sat al tău! spuse Omul Stâncilor.

Pripit cum era, băiatul nu știu dacă să se facă pescar, tăietor de lemne sau constructor. Se hotărî să devină povestitor și să spună povești adevărate despre magia apelor, a pădurii, a muntelui. Avu mare succes, chiar mai mare decât unchiașul Vorbă-Lungă. Într-una din ele istorisea cum s-au împăcat cei patru frați și cum vulcanul nu a mai erupt niciodată.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cine este personajul care pornește în miez de iarnă, spre munte?

- A. Gând-Pripit
- B. Omul Muntelui
- C. Omul Stâncilor
- D. Vorbă-Lungă

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Cine l-a întrebat pe Gând-Pripit dacă el chiar crede în poveștile lui Vorbă-Lungă?

- A. Omul Muntelui
- B. Omul Pădurii
- C. Omul Râului
- D. Omul Stâncilor

3. Încercuiește litera corespunzătoare seriei de cuvinte pe care Gând-Pripit nu le-a priceput de la Omul Râului, Omul Pădurii, Omul Stâncilor.

- A. matca, erupe, lavă
- B. vulcan, erupe, crater
- C. vulcan, erupe, lavă
- D. vulcan, magie, lavă

4. Unește, cu o linie, fiecare personaj cu replica pe care a rostit-o.

Omul Pădurii	•
Omul Râului	•
Omul Stâncilor	•
Omul Muntelui	•

- Piei din calea mea, căci sunt nervos!
- Ajută-mă să ies de aici!
- Ajută-mă să cobor de aici!
- Eu caut dragonul... comoara!
- Ajută-mă să deschid ușa!

5. Citește propozițiile de mai jos, care fac referire la evenimentele din povestire.

1. Muntele începu să scuipe foc.
2. Gând-Pripit începu să sape în zăpadă, până când dădu de o ușă.
3. Omul Muntelui amenința că va provoca o erupție care va pârlji totul în jur.
4. Gând-Pripit făcu o copcă prin care Omul Râului se strecură afară.
5. Gând-Pripit se cățăără în copac, îl luă în cârcă pe Omul Pădurii și-l dădu jos.

Încercuiește litera corespunzătoare ordinii corecte a evenimentelor în povestire.

- A. 3, 1, 5, 2, 4
- B. 3, 5, 1, 4, 2
- C. 2, 4, 1, 5, 3
- D. 4, 5, 2, 3, 1